…Між могил, – все оманність…
І вуалі сині на вечір.
Ти сказала: – відхожу в тумани… —
І тобі не перечив.

Догоріли на бані каплиці огні…
– О, – життя злото-трунки жагучі!..
…Щось ласкаве співала востаннє мені
Щоб не мучився…

І пішла… По житах…
У кипінню, між бризки волошок…
– Комусь задум в замрілих очах,
Сон хороший.

Я піду до білих беріз —
Що у сутінках – болю дарунок…
Що від неї із заходу вітер приніс
Вже останній цілунок…